

ՀԻՇԱՐԺԱՆ ՏԱՐԵԹՎԵՐ

ՇԱՎԱՐՇ ՀՈՎՀԱՆՆԵՍԻ ԱՄԻՐՅԱՆ
(ծննդյան 90 ամյակին)

Մայիսի 12-ին լրացավ ՀՀ ԳԱԱ Երկրաբանական գիտությունների ինստիտուտի առաջատար գիտական աշխատող, ՀՀ վաստակավոր երկրաբան, Ռուսաստանի բնական գիտությունների ակադեմիայի անդամ, երկրաբանա-հանքաբանական գիտությունների դոկտոր **Շավարշ Հովհաննեսի Ամիրյանի** ծննդյան 90 և աշխատանքային գործունեության 60-ամյակը:

Շ.Ամիրյանը ծնվել է 1926թ. ՀԽՍՀ Աշտարակի շրջանի Կարբի գյուղում, հողագործի ընտանիքում: 1944թ. ավարտել է Կարբիի միջնակարգ դպրոցը և աշխատանքի նշանակվել Օհանավան գյուղի դպրոցում որպես ուսուցիչ: Նույն տարում գորակոչվել է Սովետական բանակ և ծառայել մինչև 1950թ.:

1950թ. Շ.Ամիրյանը ընդունվել և 1956թ. գերազանցությամբ ավարտել է Երևանի պետական համալսարանի երկրաբանական ֆակուլտետը՝ ստանալով ինժեներ-երկրաբան-հետախույզի որակավորում: Նույն թվականին աշխատանքի է անցել Հայաստանի ԳԱ Երկրաբանական գիտությունների ինստիտուտում որպես տեխնիկ-երկրաբան, ապա կրտսեր, ավագ գիտաշխատող, օգտակար հանածոների բաժնի վարիչ, այնուհետև՝ առաջատար գիտաշխատող: Սովորել է ԳԱ ասպիրանտուրայում՝ «Օգտակար հանածոներ» մասնագիտությամբ: Շ.Ամիրյանի թեկնածուական ատենախոսությունը, որը նա պաշտպանել է Մոսկվայում 1962թ.-ին, նվիրված է Մոտքի (Զոդի) ոսկու հանքավայրի միներալոգիայի, երկրաքիմիայի և ծագումնաբանության հարցերին: Նրա կողմից ստացված արդյունքները լայնորեն օգտագործվել են Մոտքի հանքավայրի արդյունաբերական շահագործման նախապատրաստման ընթացքում:

Շ.Ամիրյանի երկարամյա հետազոտությունների արդյունքներն ամփոփված են նրա, հաջողությամբ պաշտպանած, «ՀԽՍՀ ոսկու հանքավայրերը» դոկտորական ատենախոսության մեջ (1974, Երևան): Ոսկու հանքավայրերի ֆորմացիոն դասակարգման և նոր հեռանկարային տեղամասերի ուսումնասիրման հիմքի վրա նա առաջարկել է Հայաստանի տարածքը համարել ոսկեբեր հանքային մարզ:

Հետազայում ևս նրա կողմից իրականացված հետազոտությունները նվիրված են եղել Հայաստանի Հանրապետության տարածքի ոս-

կու հանքավայրերի և երևակումների երկրաբանական կառուցվածքի, գլխավորապես՝ հանքանյութերի, մանրամասն ուսումնասիրություններին: Ստացված արդյունքները հիմք են ծառայել ՀՀ ոսկու միներալային հումքի բազայի ընդարձակմանը:

Շ.Ամիրյանը հեղինակ և համահեղինակ է շուրջ 150 գիտական աշխատությունների, որոնց թվում են «Հայկական ԽՍՀ ոսկու հանքային ֆորմացիաները. երկրաբանությունը, միներալային կազմը, երկրաքիմիան և մետաղաձևության առանձնահատկությունները» (1984), «Հայկական ԽՍՀ երկրաբանություն, Մետաղական օգտակար հանածոներ», VI հատոր (1967թ.), «Հազվագյուտ և ազնիվ տարրերը Հայկական ԽՍՀ հանքային ֆորմացիաներում» (1972) մենագրությունները:

1986-2005թթ. Շ.Ամիրյանը եղել է ԵԳԻ Օգտակար հանածոների լաբորատորիայի և Ալավերդու գիտահետազոտական բազայի վարիչ: Նա ՀՀ ոսկու հանքավայրերի միներալոգիայի, երկրաքիմիայի, մետաղաձևության առանձնահատկությունների տարբեր հարցերին նվիրված զեկուցումներով մասնակցել է մի շարք միջազգային և հանրապետական գիտաժողովների աշխատանքներին: Գիտահետազոտական աշխատանքներին զուգընթաց զբաղվել է նաև մանկավարժական գործունեությամբ՝ ԵՊՀ երկրաբանական ֆակուլտետում դասավանդելով «Միներալոգիա» առարկան:

Շ.Ամիրյանի երկարամյա բեղմնավոր գործունեությունը երկրաբանության բնագավառում արժանացել է բարձր գնահատականի: Նա պարգևատրվել է «Անանիա Շիրակացի» մեդալով (2015), «Վաստակավոր երկրաբան» պատվավոր կոչմամբ (1985), ՀԽՍՀ Պետական մրցանակի գիտության ասպարեզում, ՀՀ ԳԱԱ պատվոգրերով: Խորհրդային բանակում ծառայության համար Շ.Ամիրյանը պարգևատրվել է մարտական և հորեյանական հինգ մեդալներով: 1976թ. ընտրվել է «Հանքավայրերի ծագումնաբանության միջազգային ասոցիացիայի» անդամ:

ՀՀ ԳԱԱ Երկրաբանական գիտությունների ինստիտուտի կոլեկտիվը և Հայաստանի երկրաբանական հանրությունը սրտանց շնորհավորում են Շ. Ամիրյանին 90-ամյա հորեյանի կապակցությամբ, ցանկանում նրան քաջ առողջություն և ամենայն բարիք:

**ՀՀ ԳԱԱ Երկրաբանական գիտությունների ինստիտուտ
ՀՀ ԳԱԱ “Գիտություններ Երկրի մասին” տեղեկագրի խմբագրություն**